

De Surprise

Rudy Geldhof

1 – Keuken huisbewaarders

Martha plaatst het middageten op tafel. Jef, haar man, zit reeds klaar aan tafel, achter zijn krant en met zijn onafscheidelijke borrel voor zich. Zoals steeds heeft hij zijn pet op.

Nicole, hun oudste dochter, loopt lusteloos rond. Ze lakt haar nagels.

Martha   Aan tafel! (Tot Jef) En leg dat nu maar aan de kant.

Jef   (Knort iets onverstaanbaars)

Jef legt zijn krant weg en drinkt de borrel in één slok leeg.

Martha   (Tot Nicole) En roep Bieke. Het gaat koud worden.

2 – Gang gelijkvloers

Bieke speelt met een bal. Nicole komt uit de keuken.

Nicole   Bieke...

Maar Bieke ziet dat de voordeur wordt geopend.

Bieke   Sst. Mijnheer Eugène is er.

Bieke verbergt zich vlug achter een kast, en Nicole schijnt uit haar apathie te ontwaken. Ze krijgt ineens iets kokets over zich.

Eugène komt binnen. Hij is een beschaafde, wat wereldvreemde eenzaat. Zijn kleren zijn uiterst verzorgd. Bieke springt speels te voorschijn.

Bieke   Boe!

Eugène reageert nauwelijks.

Bieke steekt haar hand uit. Eugène diept een snoepje op uit zijn zakken en geeft het haar. Bieke stopt het snoepje gretig in haar mond.

Nicole   (Tot Bieke) Wat zeg je?

Bieke   Dank u wel!

Eugène loopt voorbij Bieke. Nicole verspert Eugène min of meer de weg.

Nicole   (Behaagziek) En wat krijg ik, mijnheer Eugène?

Eugène loopt haar onverschillig voorbij, maar Nicole loopt hem achterna. Martha komt uit de keuken.

Martha   Alle twee aan tafel, vooruit. En laat mijnheer Eugène met rust.

Maar Nicole blijft Eugène achternalopen. Ze toont hem haar gelakte nagels.

- Nicole   Wat vindt u van mijn nieuw kleurtje?
- Eugène reageert niet. Hij blijft verveeld staan, omdat Nicole hem de weg verspert.
- Martha   (Tot Nicole) Naar binnen, zeg ik!
- Martha grijpt Nicole kordaat bij de arm. Nicole gaat pruilend naar de keuken. Eugène loopt rustig door naar de trap.
- Martha   (Onderdanig) Neem me niet kwalijk, mijnheer Eugène. Ze zijn weer zo lastig.
- Eugène knikt even en begeeft zich op de trap.
- Martha   (Hem naroevend) Ik breng uw eten direct naar boven, mijnheer Eugène.
- Eugène   (Off) Niet nodig, Martha. Ik eet niet meer, vandaag.
- Martha   Oh.

3 – Kamer Eugène

Eugène komt binnen.

In tegenstelling tot de volkse eenvoud van de keuken beneden, is de kamer van Eugène duur en bizar ingericht. Een deur leidt naar de badkamer. Er is geen slaapkamer, wel een opklapbed. Naast een gewoon televisietoestel, bevinden zich drie televisietoestellen waardoor de keuken, de gang beneden en de overloop in het oog kunnen gehouden worden. Mondeling contact met de keuken, gang en overloop is mogelijk via een interfoon.

Eugène grendelt de deur en zet de drie televisietoestellen aan. Hij doet zijn overjas uit en gaat naar de hoek met bar en stereo-installatie. Hij legt cerebrale klassieke muziek op. Hij schenkt zich een whisky in en begeeft zich dan naar een grote excentrieke maandkalender aan de wand, waarop verjaardagen genoteerd zijn. We zijn de dertiende april. Naast de kalender hangt een kaartje waarop staat: "S.O.S. Weet u geen raad meer in dit leven, wij reiken u de helpende hand. Tel. 02/3324961." Eugène neemt het kaartje van de wand, bekijkt het grondig en verscheurt het rustig. De snippers vallen op de grond. Dan noteert Eugène op de maandkalender, naast de dertiende april: sterfdag Eugène Van Sonswyck. Hij heft zijn glas waardig in de richting van de kalender en neemt een slok. Dan begeeft Eugène zich naar een kast en neemt er een revolver uit. Uit een andere kast neemt hij een slagersmes en een flesje arsenicum. Eugène gaat in het midden van de kamer staan en legt de drie voorwerpen rond zich. Hij sluit de ogen en draait een paar keer om zijn eigen as. Hij opent de ogen. Zijn blik valt op het flesje arsenicum. Eugène plaatst het op tafel. Hij proeft met een vingertop heel voorzichtig van het arsenicum, heeft een reactie van walging en schuift het flesje opzij. Eugène legt het slagersmes en revolver op tafel. Hij neemt het slagersmes voorzichtig op, bevoelt de snede, schrikt van de scherpte en legt het mes opzij. Hij bekijkt de revolver, twijfelt,

en knikt tenslotte. Hij gaat na of het wapen geladen is. Dit is niet het geval. Eugène gaat het doosje met kogels halen in de kast. Het is leeg. Er wordt aangeklopt. Eugène kijkt rap naar de televisietoestellen. Hij merkt dat Nicole op de overloop staat, met een schenkblad met een maaltijd op. Eugène opent de deur. Nicole staat in de deuropening.

Eugène (Geërgerd) Ik eet niet vandaag, heb ik gezegd.

Nicole Maar mijnheer Eugène. U gaat ziek worden, als u niet eet. Kijk eens wat ik voor u heb klaargem...

Eugène Nee!

Eugène sluit de deur en roept Martha op in de keuken, via de interfoon. Martha verschijnt op het scherm.

Eugène Martha! Zeg je dochter dat ze me met rust laat. Ik heb het druk.

Martha (Op het scherm) Ja, mijnheer Eugène, goed mijnheer Eugène.

Eugène begeeft zich opnieuw naar de tafel en bekijkt de zelfmoordwapens. Hij schudt het hoofd, tot zijn oog valt op de dikke gordijnkoorden. Hij gaat naar de gordijnen, streelt de koorden, en kijkt naar de haak in het plafond waar de lichter aanhangt. Hij doet de koorden van de gordijnen en probeert of ze sterk genoeg zijn. Hij trekt ze stuk.

Eugène drinkt teleurgesteld van zijn whisky. Dan valt zijn oog op de papiersnippers op de grond. Hij raapt ze bedachtzaam, één voor één, op, legt ze bij elkaar naast het telefoontoestel en vormt dan het nummer van het S.O.S.

4 – Kamer Eugène

Een speldje, waarop te lezen is "SOS", is duidelijk zichtbaar op de kraag van het witte verplegersschort van de 1e SOS-agent, die in de deuropening staat. Achter de 1e SOS-agent, staat de 2e SOS-agent, in dezelfde kleding. De 1e SOS-agent is een man van cultuur, die de simpele kantjes van dit onintellectueel beroep lijdzaam heeft leren aanvaarden. De 2e SOS-agent ziet er uit als een niet te snuggere leerjongen.

De beide S.O.S.-agenten lopen direct voorbij Eugène. De 1e SOS-agent doet een bijna onmerkbaar teken in de richting van de zelfmoordwapens. De 2e SOS-agent legt ze opzij.

De 1e SOS-agent keurt snel en grondig de kamer. Even beroert hij, aangenaam verrast, een kunstvoorwerp.

1e SOS-agent (Ineens) Gaat u zitten.

Eugène gaat zitten. De 1e SOS-agent wijst naar de televisietoestellen, waar Martha, Nicole, Jef en Bieke te zien zijn.

1° SOS-agent Uw familie?

Eugène Nee. Mijn huisbewaardster en haar gezin.

1° SOS-agent (Tot de 2° SOS-agent) Paranoïde.

De 2° SOS-agent noteert dit in een notaboekje.

Eugène Ik ben niet paranoïde. Ik heb alleen weinig vertrouwen in de mensen.

De 1° SOS-agent controleert of de 2° SOS-agent het woord paranoïde juist spelt.

1° SOS-agent Pa-ra-no-ï-de. Zonder ypsilon. Twee puntjes op de i. Ja.
(Tot Eugène) Vertel eens. Wat is uw probleem, mijnheer...?

Eugène Eugène Van Sonswyck. Ik wil een eind aan mijn leven maken, dat is alles.

1° SOS-agent Zo ineens?

Eugène Ik speel allang met de gedachte.

1° SOS-agent geeft de 2° SOS-agent een kort teken. De 2° SOS-agent noteert.

1° SOS-agent Goed. Zet u gemakkelijk. We gaan praten.

Eugène Ik zit gemakkelijk.

1° SOS-agent Er is dus niets dat u op deze wereld bindt.

Eugène Nee.

1° SOS-agent Toch even nagaan. Wie weet vinden we toch wat. Om te beginnen: er is het hoger gebod "Gij zult niet doden". Geloof u in God?

Eugène haalt de schouders op.

Eugène Ik ben agnosticus.

De 2° SOS-agent kijkt niet-begrijpend op.

1° SOS-agent (Tot de 2° SOS-agent, geduldig) Iemand die niet in God gelooft.

De 2° SOS-agent noteert dit.

1° SOS-agent (Tot Eugène) Er is ook een lagere wet, de natuurwet, die maakt dat alle levende wezens hun leven zo lang mogelijk...

Eugène (Hem rustig onderbrekend) Dat is iets voor dieren. Nee.

De 2e SOS-agent noteert dit.

1e SOS-agent De familie dan. U hebt toch familie?

Eugène Nee. Ouders gestorven. Broers noch zusters. Vrouw noch kinderen.

1e SOS-agent (Tot de 2e SOS-agent. Dicterend) ...noch ... kinderen.
(Tot Eugène) Vrienden? Nee?

De 1e SOS-agent schudt reeds het hoofd, alsof hij het negatief antwoord van Eugène al kent.

Eugène Nee. Ik ken alleen mensen die azen op mijn geld.

1e SOS-agent U hebt geldzorgen?

Eugène Integendeel. Ik bezit een vermogen.

1e SOS-agent Beroep?

Eugène Ik heb geërfd.

1e SOS-agent (Tot de 2e SOS-agent) Financiële klasse A.

De 2e SOS-agent noteert dit.

1e SOS-agent Als u zo rijk bent, kunt u toch reizen. Vrouwen...

Eugène Vrouwen? Ik heb er gekend. Te veel. Ze vervelen, ze zijn alleen op mijn geld uit.

1e SOS-agent Niets bindt u dus op deze wereld. En u wil er dus een eind aan maken...

Eugène knikt.

1e SOS-agent ... U lijkt me een man van een grote karaktersterkte.

Eugène knikt.

1e SOS-agent Mooi! Dan hebt u ons vergeefs laten komen. Wij kunnen niets voor u doen...

De 2e SOS-agent beaamt dit met een idioot hoofdschudden. De 1e SOS-agent staat reeds op.

1e SOS-agent ... Ik kan u bijgevolg alleen adviseren: als u zo vastbesloten bent, eet het arsenicum, schiet u een kogel door het hoofd of snij uw polsen over. U hebt geen echt probleem.

De 1e en de 2e SOS-agent begeven zich naar de deur.

Eugène (Snel, bijdraaiend) Ogenblikje. Om u de waarheid te zeggen, mijn probleem is eerder de manier waarop ik er een eind zal aan maken.

1° SOS-agent Oh. Gaat u dan maar weer zitten.

De 1° SOS-agent leidt Eugène terug naar zijn stoel.

1° SOS-agent De manier waarop dus. Stort uw hart maar uit.

Eugène Wel, eh. Arsenicum, er is de vieze smaak. Vuurwapens, messen. Het bloed... niet erg esthetisch.

1° SOS-agent Estheticus.

De 2° SOS-agent noteert dit.

Eugène Een bom, dat zou efficiënt zijn. Eén knal en het is gedaan. Ik heb er al aan gedacht om zelf een bom in elkaar te knutselen, maar...

1° SOS-agent U kunt zelf een bom maken?

Eugène Ik was bij de genietroepen.

1° SOS-agent Wel?

Eugène De stoffelijke schade. Nee...

1° SOS-agent Wat denkt u van verhangings?

Eugène Te luguber.

1° SOS-agent Gas?

Eugène Gas stinkt.

1° SOS-agent Verdrinking?

Eugène Ik doe de honderd meter crawl in 85 seconden.

1° SOS-agent (Tot de 2° SOS-agent. Dicterend) Goed-zwem-mer.
(Tot Eugène) Wat denkt u van een sprong van pakweg de tiende verdieping?

Eugène Ik heb hoogtevrees.

1° SOS-agent (Tot de 2° SOS-agent. Dicterend) Hoog-te-vrees.
(Tot Eugène) Uitstekend! U bent een vastbesloten zelfmoordkandidaat, maar wat de ultieme methode betreft, bent u dus een onverbeterlijke twijfelaar.

Eugène Ja.

1° SOS-agent Dan komt u in aanmerking.

De 1° SOS-agent doet zijn witte schort uit. Hij heeft een speldje waarop te lezen is "SOS Afdeling SBZ" op de kraag van zijn jasje. De 2° SOS-agent volgt zijn voorbeeld. Ook hij heeft een SBZ speldje op.

Eugène Wat doet u?

1° SOS-agent Neem me niet kwalijk dat ik me nu pas aan u voorstel. Vertegenwoordiger van het SBZ. De Commanditaire Vennootschap Steun Bij Zelfmoord.

Eugène Wat heeft dit te betekenen?

1° SOS-agent Onze firma is gespecialiseerd in stervensbegeleiding. Eén van de onderafdelingen is het SOS, die te redden zelfmoordkandidaten helpt in leven te blijven. Een andere onderafdeling is het SBZ, Steun Bij Zelfmoord, voor vastbesloten zelfmoordkandidaten, die wat moed tekortschieten. Die komt het SBZ dan ter hulp. Wij knappen dat karweitje voor de kandidaat op. Wij zijn als het ware aannemers van zelfmoord.

Eugène Dat hele gesprek met u was dus apekool.

1° SOS-agent Het was een oriënterend gesprek, mijnheer. Eerst gaan we na wat voor vlees we in de kuip hebben. U zou een journalist kunnen zijn, of van de politie.

Eugène U helpt dus mensen zich te zelfmoorden.

1° SOS-agent Zo is het.

Eugène Wel?

Eugène maakt een gebaar in de richting van de zelfmoordwapens.

1° SOS-agent Niet zo overhaast. Wijzelf zijn maar bedienden. Wij behoren niet tot het uitvoerend comité.

Eugène En zo 'n uitvoerend comité, hoe werkt dat?

1° SOS-agent Dat verneemt u op dit adres. Komt u binnen drie dagen maar eens langs.

De 1° SOS-agent overhandigt Eugène een kaartje.

Eugène Waarom pas binnen drie dagen? Het kan niet snel genoeg gaan.

1° SOS-agent Het reglement schrijft drie dagen bedenktijd voor. Wij zijn voorzichtig, we zijn tenslotte een eerder... ondergrondse beweging.

De 1° SOS-agent doet zijn schort aan. De 2° SOS-agent volgt zijn voorbeeld. Eugène leest het kaartje.

Eugène Oh. De Engelenstraat, dat ik hier vlak om de hoek. Is daar geen begrafenisonderneming?

1° SOS-agent Onder andere.

5 – Kamer Eugène

Eugène is deftig opgekleed, klaar om uit te gaan. Hij vult rechtstaand een cheque in. Martha komt binnen.

Martha (Hoopvol) Mijnheer Eugène?

Eugène Dit is uw loon voor de komende maanden, Martha.

Martha bekijkt de cheque.

Martha Maar mijnheer Eugène, zoveel! U betaalt toch altijd maandelijks.

Eugène Misschien zie je me na vandaag niet meer terug, Martha. Zo kan je met je gezin een tijdje voort.

Martha (Angstig) Gaat u op reis?

Eugène Zo zou je het kunnen zeggen. De ultieme reis.

Martha U hebt weer van die rare gedachten, mijnheer Eugène. U zit hier veel te eenzaam, de laatste tijd. Waarom vraagt u me nooit meer? Ik... ik mis u zo.

Martha wil Eugène omhelzen. Eugène ontwijkt haar.

Eugène Die tijd is voorbij, Martha.

Martha Maar...

Eugène Als ik niet meer terugkom, neem hier maar wat je kan gebruiken...

Martha Maar ik wil alleen u! Al was het maar af en toe. Dat houdt me recht.

Martha wil Eugène opnieuw omhelzen. Eugène ontwijkt haar.

Eugène Vaarwel, Martha. Neem alleszins onze cupido. Hij bracht ons geluk... vroeger.

Eugène stopt de verwonderde Martha de cupido in de handen.

6 – Gang SBZ

Eugène loopt ietwat ongeduldig over en weer in de kale gang van het SBZ, wachtend tot hij in het bureau van de directeur zal binnengelaten worden. In de gang staat enkel één stoel, die telkens opnieuw afgestoft wordt door een reusachtige "huisknecht", die Eugène geen moment uit het oog verliest. Het is

duidelijk dat de "huisknecht" niet zozeer poetswerk tot taak heeft. Hij ziet er eerder uit als een potentiële moordenaar.

Uit luidsprekers klinkt rustgevende Gregoriaanse muziek, die op een dreigende wijze binnensmonds wordt meegeneuried door de huisknecht. Eugène is lichtjes verveeld door de aanwezigheid van de man.

De deur van het bureau van de directeur wordt geopend. Eugène wil zich naar binnen haasten en botst daarbij tegen Arlette, een sensuele mondaine schoonheid op haar retour, die uitgelaten wordt door de 1e SOS-agent. De 1e SOS-agent heeft zijn jasje met het SBZ-speldje aan.

Eugène Oh. Pardon.

Arlette Excuseer.

Eugène Ik excuseer me.

Arlette Nee, ik.

1e SOS-agent (Tot Arlette) Wacht u even op de gang?

Arlette knikt. De 1e SOS-agent doet teken dat Eugène naar binnen mag.

7 – Bureau directeur SBZ

Eugène en de 1e SOS-agent komen binnen. De directeur zit achter zijn majestueus bureau. Het lijkt wel of zijn vingers besmeurd zijn met bloed. De 2e SOS-agent staat naast het bureau.

Directeur Gaat u zitten.

Eugène neemt aarzelend plaats. De directeur ziet dat Eugène naar zijn handen kijkt.

Directeur (Geruststellend) Inkt. Rode inkt.
(Sissend in de richting van de 2e SOS-agent) Een klein ongelukje.

De directeur kijkt Eugène onmiddellijk opnieuw minzaam aan, terwijl hij zijn vingers afveegt aan een vod. De 2e SOS-agent veegt schuld bewust wat gemorste inkt van het bureau. De 1e SOS-agent blijft achter Eugène staan. De directeur doet geërgerd teken dat de 2e SOS-agent moet verdwijnen. De 2e SOS-agent verlaat het kantoor.

Directeur En, mijnheer Van Sonswyck. Wat hebben de drie dagen bedenktijd opgeleverd?

Eugène Ik blijf bij mijn besluit. Ik wil dat u er voor mij een eind aan maakt.

Directeur Dat doet mij plezier. Het amateurisme moet het altijd afleggen tegen het vakmanschap. Goed, laten we eerst overgaan tot het zakelijk gedeelte van de transactie.

Eugène   Het zakelijk gedeelte?

Directeur   Jazeker. Onze firma heeft weliswaar liefdadige trekjes, maar wij hebben onze onkosten. Illegale onkosten om zo te zeggen, onkosten die niet aftrekbaar zijn. Deze minicomputer bijvoorbeeld. Weet u wat zoiets kost?

Eugène kijkt naar de minicomputer.

Eugène   Nee.

Directeur   Dat is maar best ook. U begrijpt, we kunnen onze geheime service maar blijven bieden, als onze cliënten tot een groot financieel offer bereid zijn. Mag ik vragen: hoe rijk bent u?

Eugène   Ik bezit zo 'n tien, twaalf miljoen.

De directeur denkt een moment na.

Directeur   Dat zal wel voldoende zijn, denk ik.

Eugène   (Ironisch) Denkt u?

Directeur   (Zonder te verpinken) In ruil bieden wij u een vlotte afhandeling van de zaak en complete discretie. Kijkt u eens hier.

De directeur staat op en begeeft zich naar de minicomputer. De 1e SOS-agent komt naast hem staan.

Directeur   (Alsof hij een reclamefolder voorleest) De geheimhouding wordt verzekerd door deze computer. Hierin zijn alle gegevens over vroegere en toekomstige cliënten gestockeerd. In code uiteraard. Dank zij dit wonder van de technologie zijn wij in staat alle bemoeizucht van de overheid te vermijden. We kunnen gerust stellen dat onze instelling staat of valt met dit kantoormeubel.

Eugène   Goed, goed. Ik sta u gerust al mijn geld af, zal u dat...

Directeur   Dat is verstandig. Geld is u toch niet langer van nut in...

Eugène   ... het graf. Juist. Maar hoe dacht u...?

Directeur   De methode!

De directeur gaat opnieuw zitten en doet teken naar de 1e SOS-agent. Deze overhandigt Eugène een lijvige folder.

Directeur   Hierin zijn alle bestaande methodes systematisch gerangschikt. Het lood, het staal, het water, het gif, enzovoort.

Eugène doorbladert de folder. Hij bekijkt de foto's van wapens, van lijken.

Directeur Bekijk het maar op uw dooie gemak.

Eugène Dooie gemak. Dat zegt u wel erg plastisch.

Directeur (Zonder te verpinken) Dank u.

Eugène Ik weet niet. Ik...

Directeur Ja. L'embarras du choix. We kennen dat. Kijk, als u uw keuze niet mocht vinden, dan is er nog een extra mogelijkheid.

Eugène Ja?

Directeur De surprise. Dat is namelijk een methode die het goed doet, de laatste tijd. De cliënt kent plaats, uur noch wapen van zijn dood. Hij wordt bij verrassing geholpen. De surprise!

Eugène Oh. Maar dan zit ik dagenlang in angst.

De directeur weet niet direct wat geantwoord. De 1e SOS-agent komt hem ter hulp.

1e SOS-agent Met uw permissie: in blijde verwachting. De meeste cliënten zijn er erg tevreden mee. Helaas kunnen we u geen postume dankbetuigingen voorleggen, maar...

Eugène Goed. De surprise. Dat zegt me wel wat.

Directeur U kiest dus voor de surprise. Ziezo! We hoeven alles alleen schriftelijk vast te leggen. Als u dit wilt ondertekenen.

De directeur laat Eugène een hele stapel formulieren ondertekenen.

Directeur Deze zijn voor de financiële kant van de zaak, en hiermee...

Eugène ... onderteken ik mijn eigen doodvonnis. Goed.

Directeur Dat zegt u nu wel erg plastisch.

Hiermede is het laatste formulier ondertekend. Eugène kijkt op naar de directeur en schrikt als hij de grote brievenopener bemerkt die de directeur in de hand houdt.

Eugène Oh.

De directeur legt de brievenopener weg.

Directeur Zo snel gaan we nu ook weer niet te werk, mijnheer Van Sonswyck. Aan mijn handen kleeft geen bloed. Alleen wat inkt.

De directeur doet een teken naar de 1e SOS-agent. Deze komt er al aan met twee glazen whisky. De directeur heft zijn glas in de richting van Eugène.

Directeur Op het welslagen van de onderneming. Op uw gezondheid.

Eugène Gezondheid?

Directeur Bij wijze van spreken.

Eugène Juist, ja.

Eugène en de directeur drinken.

Directeur Gaat u nu even mee met mijn bediende. Hij zal met u alles voor de uitvaart regelen.

Eugène Uitvaart? Is dat nodig?

Directeur De computer beschrijft u als een estheteiker. U zal wel met enige stijl willen begraven worden.

Eugène Als het niet anders kan.

Directeur Nee. Het was mij een genoegen. Tot ziens.

De directeur reikt Eugène zijn rode hand.

Eugène Tot ziens?

Directeur Vaarwel, als u dat verkiest.

8 – Gang SBZ

Arlette wacht in de gang, gadeslagen door de huisknecht. Eugène en de 1e SOS-agent komen uit het bureau van de directeur.

1e SOS-agent (Tot Eugène en Arlette) Volgt u mij? Ik laat u de kapel zien, enfin, de ruimte waar we u na uw dood de laatste eer zullen betuigen.

Eugène Moet dat?

1e SOS-agent Natuurlijk. U bepaalt welk ritueel bij de eredienst zal gevolgd worden. Niet wij.

Eugène en Arlette kijken elkaar even aan, en volgen de 1e SOS-agent dan maar.

9 – Kapel

De 1° SOS-agent, Eugène en Arlette betreden de kapel, die vol staat met voorwerpen die thuishoren in de joodse eredienst.

Eugène   Wat heeft dit te betekenen?

1° SOS-agent   Oh. Deze morgen was er nog een joodse eredienst. Maar er is voor elk wat wils. Kijkt u maar.

De 1° SOS-agent laat een paar panelen draaien en trekt een paar gordijnen weg. Er zijn nu roomse en protestantse rituele voorwerpen zichtbaar.

1° SOS-agent   Bent u rooms, protestants, islamitisch, alles kan aangepast worden.

Eugène   Ik ben niet kerkelijk. Ik wens verast te worden. In alle eenvoud. Zwarte doeken aan de wanden en een urn met mijn as, meer wil ik niet.

Arlette   Ik ook. Eenvoud. Voor één keer.

Eugène en Arlette kijken elkaar even aan. De 1° SOS-agent noteert.

1° SOS-agent   Zwarte - doeken. Twee - urnen. Dan gaan we nu naar de showroom.

Eugène en Arlette
                  Showroom?

1° SOS-agent   U kiest zelf uw kist. Niet wij.

Eugène en Arlette
                  Oh.

10 – Showroom doodskisten

De 1° SOS-agent, Eugène en Arlette betreden de showroom, die vol staat met geopende doodskisten in verschillende bizarre stijlen. In de doodskisten liggen nagemaaakte lijken in doodshemden. De doodskisten zijn met hun hoofdeinde wat omhoog gesteld, zodat ze hun inhoud duidelijk presenteren. Eugene bekijkt de kisten met verstomming. Arlette schrikt van de poppen. Ze grijpt Eugène onwillekeurig bij de arm. Ze laat de arm direct los.

Arlette   Zijn dit lijken?

1° SOS-agent   Nee. Dummies.

Arlette   Mummies?

1° SOS-agent   Dummies. Papier-maché.

De 1° SOS-agent glimlacht geruststellend en begeeft zich naar een doodskist in rococostijl. Eugène en Arlette volgen hem. De kop van de pop in de kist heeft iets wellustigs over zich.

1° SOS-agent Dit model geniet de voorkeur van mannen die frivol geleeft hebben. Drank en vrouwen, u kent dat wel.

Eugène Nee.

Arlette Ik heb dat soort mannen wel gekend. Nee!

1° SOS-agent Dit dan?

Ze komen bij een volgende doodskist: dik hout, rechttoerechtaan stijl. De pop in de kist heeft ascetische gelaatstrekken. De 1° SOS-agent haalt een meetlat te voorschijn en meet de dikte van de planken.

1° SOS-agent Vier centimeter! Het ligt niet zo gemakkelijk, maar puriteinen worden er wild van. Luister eens.

De 1° SOS-agent klopt op het hout. Hij beluistert de diepe klank.

Eugène en Arlette lopen door. Ze staan nu voor een kist, die aan het voeteneinde een gebogen V-lijn vertoont, zoals destijds Amerikaanse auto's. Arlette schrikt op als ze de pop in de kist bemerkt: het hoofd, dat getooid is met een gek petje, is opgericht en kijkt hen met één open oog aan.

Arlette Oooh!

Arlette grijpt de arm van Eugène beet.

1° SOS-agent Pardon, ogenblikje.

De 1° SOS-agent neemt het glazen oog en de pet met een vakkundig gebaar weg.

1° SOS-agent (Verontschuldigd) De werksters halen af en toe een grapje uit. Dit model is dus duidelijk iets voor mensen die houden van zweven en snelheid.

De 1° SOS-agent toont hen de rails onderaan de kist.

1° SOS-agent Deze glijdt zo naar beneden.

Maar Eugène en Arlette zijn reeds doorgelopen. Ze blijven even bij een kist van doorzichtig plastic staan, maar lopen dan door.

1° SOS-agent Juist. Plastic.

Eugène en Arlette bekijken geïnteresseerd een kist in rozenhout. De pop stelt een jong meisje voor.

Arlette Dat is een mooitje!

1° SOS-agent (Onmiddellijk inhakend) Mijn complimenten. U hebt smaak. Dé kist voor gevoelsmensen, die de eeuwige jeugd nastreven en die...

Ineens is er een scherp signaal hoorbaar. Arlette schrikt op. De 1° SOS-agent neemt een zendertje uit zijn binnenzak en zet het toestelletje met een geruststellend gebaar af.

1° SOS-agent Men roept mij op. Een urgentie. Kijkt u zelf maar rustig rond.

Eugène Maar...

De 1° SOS-agent overhandigt Eugène snel de meetlat en verlaat de showroom.

Arlette (Na een korte poos. Bang) Waarom laten ze ons alleen? Misschien zijn ze van plan om ons direct... Misschien zit er wel een huurdoder in één van de kisten, met een machinegeweer.

Eugène Dat denk ik niet. Als ik het goed begrijp, bent u ook cliënte hier...

Arlette Welke methode hebt u...?

Eugène De surprise.

Arlette Wat een toeval. Ik ook. Hebt u ook al uw bezit moeten afstaan?

Eugène Ja. Dit zaakje legt hen geen windeieren.

Eugène geeft Arlette een hand.

Eugène Eugène Van Sonswyck.

Arlette Arlette Billiet.

Arlette kijkt opnieuw naar de kist in rozenhout.

Arlette Wel, ik kies deze. Maar ze is zo smal...

Arlette kijkt naar de meetlat in Eugène's handen.

Arlette Zoudt u de maat niet willen nemen?

Eugène De maat? Ja, natuurlijk.

Eugène meet de breedte van de kist en probeert dan op een onhandige manier de breedte van Arlette's heupen te meten.

Eugène Ik weet niet...

Arlette Misschien kan ik de kist beter eens passen.

Eugène Vindt u dat wel gepast? Het gaat om een doods-kist, niet om een paar schoenen, die...

Maar Arlette probeert reeds de pop uit de kist te nemen.

Arlette Helpt u me even.

Arlette en Eugène nemen de pop uit de kast.

Eugène Zo licht. Als een ziel bijna.

Eugène helpt Arlette in de kist kruipen. Arlette wringt haar heupen in de kist. Ze ligt neer.

Arlette Straks, zonder kleren, gaat het wel. Goed. Ik neem deze dus.

Arlette wil uit de kist kruipen, maar haar heupen zitten gekneld.

Arlette Het gaat niet.

Arlette reikt Eugène haar hand. Eugène wil Arlette uit de kist trekken. De jurk van Arlette scheurt. Arlette stapt uit de kist. Ze bekijkt bekommerd de scheur in haar jurk. Eugène onderzoekt de binnenkant van de kist.

Eugène Een spijker.

Arlette Mijn jurk. En het is een nieuwe. Tja, met de dood voor ogen is dit geen ramp, maar zo kan ik toch de straat niet over. Ik woon de andere kant van de stad.

Arlette kijkt Eugène hulpeloos aan, hopen-d dat hij dit probleem voor haar zal oplossen.

Eugène Ik, eh... ik woon hier net om de hoek. Misschien kan mijn huisbewaardster u helpen. Als u meegaat, dan...

Arlette Ik... ik zie geen andere oplossing. Maar u moet uw kist nog kiezen.

Eugène heeft toch moeite om zijn blikken af te houden van de welgevormde blote dij van Arlette.

Eugène Dat doe ik later wel. Kom.

11 – Gang en keuken woning Eugène

Eugène en Arlette lopen door de gang naar de open keukendeur. Martha is aan het strijken, Nicole droogt haar haar, Jef zit te suffen achter zijn borrel en zijn krant en Bieke likt aan een lolly.
De cupido staat op een kast.

Eugène Martha, zeg aan uw dochter dat ze één van haar jurken naar boven brengt.

Nicole bemerkt Arlette en haar blote dij. Ze zet de haardroger af. Haar ogen schieten jaloezise vonken.

Martha (Blij dat Eugène reeds terug is) Een jurk? Direct, mijnheer Eugène.

Bieke toont haar lolly aan Eugène.

Bieke Mijnheer Eugène, kijk eens.

Maar Eugène en Arlette begeven zich reeds in de richting van de trap.

Martha Je hebt het gehoord, Nicole.

Nicole (Jaloers) Hij neemt die vrouw mee naar boven!

Martha Het is zijn goed recht. Het is zijn huis.

Nicole (Nijdig) En ik zou haar een jurk van mij moeten geven. Nooit van mijn leven! Geef ze een jurk van jou.

Martha Nicole!

Maar Nicole luistert niet meer, ze zet de haardroger weer aan.

Martha Jef, zeg jij eens iets.

Jef kijkt suf op vanachter zijn krant.

Jef Baba.

12 – Kamer Eugène

Eugène en Arlette komen binnen. De televisietoestellen staan aan. Arlette bekijkt verbaasd de bizarre kamer. Haar oog valt op een oude gravure die de dood voorstelt.

Arlette Die heb ik ook.

Eugène gaat naar de bar.

Eugène Mag ik u iets aanbieden?

Arlette Graag.

Eugène Kiest u maar.

Arlette bekijkt de bar. Haar blik valt op een aantal flessen "Mort Subite" die een centrale plaats innemen in de bar.

Arlette (Lachje) Oh. Mort Subite. Toch maar liever een elixirtje.

Eugène schenkt twee glazen elixir in. Arlette kijkt naar de televisietoestellen.

Arlette Zo kunt u hen in het oog houden!

Eugène Ja.

Arlette (Geschrokken) Kijk eens!

Eugène kijkt naar de televisietoestellen. Hij ziet hoe Martha ruzie maakt met Nicole, die een van haar jurken uit de handen van Martha probeert te sleuren. Eugène overhandigt Arlette het drankje.

Eugène (Droog) Dat is Nicole, de dochter van mijn huishoudster. Ze laat me geen moment met rust. Ze is jaloers.

De staande klok slaat haar slagen. Arlette schrikt op van het lawaai. Ze zoekt even bescherming tegen de arm van Eugène. Ze herstelt zich snel.

Arlette Pardon. Een mens zou van een vlieg bang worden, nu we op hun fameuze surprise zitten te wachten.

Arlette kijkt opnieuw bang om, als ze een gekuch achter zich hoort. Het is Martha die in de deuropening staat, met een jurk over haar arm.

Martha (Onderdanig, slecht liegend) Mijnheer Eugène, de kleedjes van mijn dochter zitten toevallig allemaal in de was. Maar hier is er een van mij.

Martha overhandigt Eugène haar jurk. Eugène houdt de jurk voor zich uit. Hij is ouderwets en te ruim. Eugène geeft de jurk terug aan Martha.

Eugène (Afstandelijk, vriendelijk) Dank je, Martha. Wij brengen de gescheurde jurk straks naar beneden. Als je hem dan even wil herstellen?

Martha Vanzelfsprekend, mijnheer Eugène, vanzelf...

Eugène heeft de deur reeds achter Martha dichtgedaan.

Eugène (Tot Arlette) Daar is de badkamer. U kunt zolang mijn kamerjas aantrekken.

Arlette Goed.

Arlette begeeft zich naar de badkamer. Eugène neemt zijn kamerjas uit een kast naast het opklapbed. Hij gaat naar de badkamerdeur.

13 – Badkamer

Eugène komt de badkamer binnen. Arlette staat in haar ondergoed de scheur in haar jurk te bekijken.

Eugène Oh, pardon.

Maar Eugène wacht net iets te lang om de badkamer te verlaten, geboeid als hij is door het knap figuur van Arlette. Arlette merkt dit. Ze trekt de kamerjas aan.

Arlette (Met een nerveus lachje) Weet u, gisteren zou ik me doodgegeneerd hebben, naakt voor een man... Maar nu we weten dat er rap een eind aan alles komt...

Eugène (Verward) Ja. In het licht van de dood lijken de dingen des vlezes maar een bagatel. Bij wie heb ik dat ook weer gelezen?

Arlette Het is alleszins het woord van een wijs man...

Arlette merkt de belangstelling van Eugène voor haar figuur.

Arlette (Ondanks zichzelf koket) ... Of niet?

Eugène staat nu dichtbij Arlette. Ze kijken elkaar in de ogen.

Eugène Dit overvalt me een beetje. Het is de eerste keer...

Arlette Ja?

Eugène ... Dat ik me niet onwennig voel in gezelschap van een... ander mens.

Arlette Ik voel hetzelfde.

Eugène Zou dat nu komen, omdat we beiden weldra...?

Arlette Misschien wel...

Eugène Of misschien is het iets anders.

Hun gezichten zijn nu heel dicht bij elkaar.

Eugène (Ineens) Kom, laten we nog iets drinken.

Arlette Het voorstel van een wijs man.

14 – Kamer Eugène

Eugène en Arlette komen uit de badkamer. De blik van Arlette valt op de ruime boekenkast.

Arlette En een geleerd man moet u ook zijn. Al die boeken.

Arlette bekijkt de boeken, met haar rug naar Eugène, die een fles champagne en glazen uit de bar neemt.

Eugène Ach. Men denkt de zin van het leven in boeken te vinden. Maar ieder boek brengt alleen een grotere onzekerheid mee.

Eugène staat nu vlak achter Arlette. Zonder dat ze het merkt, ontkurkt hij de champagnefles. Arlette schrikt hevig van de luide knal en werpt zich in de armen van Eugène.

Arlette Aaah!

Eugène Het is maar champagne. Rustig, rustig...

Maar Arlette trilt nog steeds als een blad. Ze lijkt wel hysterisch.

Arlette Ik... Ik dacht... een revolver. Ik...

Eugène sluit haar teder in zijn armen en streelt haar haar, hoe langer hoe toegewijder.

Eugène Sst... sst... ik ben bij u... sst.

Arlette Ja... ja...

Een omhelzing hangt in de lucht. Tenslotte kussen ze elkaar.

Eugène Arlette...

Arlette Eugène...

Ze omhelzen elkaar hoe langer hoe tederder, terwijl ze langzaam wegzakken in de sofa.

15 – Kamer Eugène

Eugène en Arlette liggen in het opklapbed. Arlette wordt langzaam wakker. Nog slaapdronken liefkoost ze de slapende Eugène. Ineens is er harde rockmuziek te horen. Arlette veert geschrokken recht. Ook Eugène schiet wakker. Hij glimlacht naar Arlette en zet de klokradio af.

Arlette Oh.

Eugène en Arlette omhelzen elkaar.

Eugène Ik ben zo gelukkig.

Arlette Ik ook.

Eugène Voor het eerst word ik wakker zonder tegenzin.

Arlette Ik ook.

Eugène (Na een poos) Arlette, ik wil blijven leven!

Arlette Ik ook.

Eugène Maar we zitten met een klein probleempje: we gaan vermoord worden.

Arlette Vermoord!

Eugène We kunnen proberen de opdracht te annuleren. We vergoeden hen met een royale som geld. Dan hoeven ze hun akelige opdracht niet uit te voeren.

Arlette Maar misschien worden we al vermoord van zodra we hun gebouw betreden.

Eugène We kunnen hen opbellen. Of nee... We nemen Bieke mee, het jongste dochtertje van mijn huishoudster. Met een kind tussen ons in, durven ze ons niets doen.

16 – Bureau directeur SBZ

Directeur (Met groeiende woede) Nee! Nee! Nee! Nee!

De woedeaanval van de directeur is gericht tot de 2e SOS-agent, die met een schenkblad met koffie en koekjes in de deuropening staat. Voor het bureau zitten Eugène, Arlette en Bieke.

Directeur Ik wil geen koffie en koekjes! Koffie en koekjes is pas om drie uur! Maak dat je wegkomt.

De 2e SOS-agent verlaat snel het bureau.

Directeur (Minzaam tot Eugène) Zo, mijnheer Van Sonswyck, u bent dus van gedacht veranderd.

Eugène Ja. Kunt u dat even voor ons regelen?

De directeur schudt glimlachend het hoofd.

Directeur Nee. U hebt getekend. En u hebt ons reeds betaald.

Bieke loopt naar de computer, waar ze verstoppertje speelt.

Eugène Houd dat geld desnoods, als een acte van schenking.

Directeur Wij doen hier serieuze zaken, mijnheer. Een contract is een contract.

Arlette (Haar kalmte verliezend) Maar wij willen blijven leven!

Eugène Sst, Arlette, sst.
(Tot de directeur, rustig) U gaat zich schuldig maken aan moord.

- Directeur Ik laat een contract uitvoeren.
- Bieke heeft op een van de knopjes van de computer geduwd. Er is een gezoem hoorbaar.
- Directeur (In paniek) Roep dat kind direct bij u! Onze computer!
- Bieke loopt bang naar Eugène en Arlette. Eugène staat op.
- Eugène (Beslist) Luistert u eens hier...
- De directeur staat eveneens op.
- Directeur (Even beslist) Luistert ú eens hier, mijnheer. Niet alleen weigert u uw verplichtingen na te komen, maar u hebt een tweede cliënt bewogen hetzelfde te doen. U schiet onder onze duiven, mijnheer. Past u maar goed op. De methode om gedood te worden, hebt u aan ons overgelaten. En naast de zachte methodes hebben we ook pijnlijke, erg pijnlijke.
- De directeur neemt de hoorn van het telefoontoestel op.
- Directeur (In de hoorn, fluisterend) Kom direct.
- Eugène en Arlette kijken elkaar angstig aan. Arlette trekt aan de mouw van Eugène. Ze nemen hals over kop de benen, met Bieke tussen hen in.
- Directeur (Roept) En denk maar niet dat u veilig bent in het buitenland! Wij zijn een internationale organisatie. Twee kogels zijn voldoende! Twee messteken! Twee soeplepels arsenicum!

17 – Gang SBZ

Eugène en Arlette sleuren Bieke mee door de gang. Ze botsen tegen de grijnzende "huisknecht", en lopen dan snel verder.

- Directeur (Off, roepend) We zullen u weten te vinden! We zullen u weten te vinden!
- De huisknecht kijkt hen grinnikend na.

18 – Gang en keuken woning Eugène

Eugène en Arlette komen buiten adem binnen. Ze blazen een kort moment uit. Bieke loopt naar Martha, die uit de keuken komt.

- Bieke Mama! Mama! Het was zo plezant. Ik heb verstoppertje gespeeld en we hebben gelopen, om ter rapst!
- Eugène en Arlette begeven zich rap de trap op. Martha kijkt hen niet-begrijpend na.

19 – Kamer Eugène

Eugène en Arlette komen binnen. Eugène sluit rap de deur. Hij schuift de grendels voor de deur.

Eugène De rolluiken!

Arlette laat de rolluiken zakken voor het ene raam, Eugène laat de rolluiken zakken voor het andere raam. Hij doet het licht aan.

Eugène In de badkamer zitten er tralies voor het raam. Ziezo. We gaan ons hier barricaderen. Vluchten heeft geen zin.

Arlette En dan?

Eugène gaat zitten.

Eugène We moeten rustig nagaan op welke manier ze kunnen proberen ons te vermoorden. Als we hier niet buitenkomen en we laten niemand binnen, welke methodes vallen dan al weg?

Arlette Verdrinking. Uit een raam geduwd worden.

Eugène Onder een auto geduwd worden. Gas is ook uitgesloten. Verhanging. Wapens.

Arlette (In paniek) Vergiftiging!

Eugène Ja. Dat zullen ze waarschijnlijk proberen! Een mens moet immers eten!

Arlette Je huishoudster maakt je eten klaar?

Eugène Ja.

Arlette Is ze te vertrouwen?

Eugène Compleet.

Arlette Maar ze kunnen haar omkopen. Ze hebben geld!

Eugène Uitgesloten!

Arlette Maar...

Eugène Ik wil er niets over horen.

Arlette Maar haar man, of haar dochter? Haar dochter is jaloers, zei je.

Eugène Dat is waar. Die kunnen ze trachten om te kopen. Eén snuifje vergif in de koffie, en...

Eugène begeeft zich naar de interfoon. Hij roept Martha op.

Eugène Martha, kom direct naar boven.

Arlette Wat ga je doen?

Eugène Martha is te vertrouwen. Je zal zien.

Eugène opent de deur. Martha komt gehaast binnen.

Martha Oh, u hebt de rolluiken al...

Eugène Luister Martha, in de toekomst maak jij het eten klaar voor ons.

Martha Ik maak al jaren het eten klaar.

Eugène Jij en niemand anders. Je dochter niet, je man niet.

Martha Natuurlijk niet. Die twee zijn gebeten door de microbe van de luiheid. Maar waarom?

Eugène (Na een aarzeling) Het is niet onmogelijk dat iemand zal proberen ons te vergiftigen.

Martha Maar mijnheer Eugène. Zoiets bestaat toch niet.

Eugène En laat niemand binnen zonder mijn toestemming.

Martha Maar mijnheer Eugène.

Arlette (Tot Eugène) Misschien kan haar jongste dochtertje telkens met ons mee-eten? Dan is gif zeker uitgesloten.

Eugène denkt een kort moment na. Hij vindt het geen slecht idee.

Eugène Ja. Martha, jij brengt het eten altijd zelf naar boven, en je laat Bieke met ons mee-eten.

Martha Maar mijnheer Eugène toch. U zit teveel met uw neus in uw boeken.

Eugène neemt het lege kogeldoosje uit de kast en geeft het aan Martha.

Eugène En ga naar de wapenhandel, om een doos kogels.

Martha Kogels?

Eugène Kogels!

Martha verlaat niet-begrijpend de kamer. Eugène grendelt de deur.

20 – Kamer Eugène

Een doos met kogels staat op tafel, naast de revolver. Eugène, Arlette en Bieke beëindigen hun ontbijt. De rolluiken zijn nog steeds neergelaten.

- Bieke (Tot Arlette) Wanneer gaat mijnheer Eugène weer braaf worden, juffrouw Arlette?
- Arlette Braaf?
- Bieke Mijn papa zegt dat mijnheer Eugène stout geweest is, anders zou hij zich niet verstoppen.
- Eugène (Vriendelijk) Je papa moet zich geen zorgen maken. Ik ben niet stout.
- Arlette Zeg je papa dat hij zich met zijn eigen zaken bemoeit.
- Eugène (Vriendelijk berispend) Sst. Sst.
- Bieke Mijn boterham is op. Krijg ik nu een snoepje?
- Eugène, Arlette en Bieke hebben gedaan met eten.
- Eugène Natuurlijk.
- Eugène neemt een doos met snoep uit een hoge kast. Arlette ruimt de tafel af. Bieke krijgt een snoepje.
- Bieke Dank u wel, mijnheer Eugène. U bent niet stout, hoor.
- Arlette kijkt naar de televisietoestellen.
- Arlette Eugène!
- Eugène kijkt naar de televisieschermen. Hij merkt dat de postbode een pakje overhandigt aan Martha in de gang beneden. De postbode gaat weg. Martha wil zich naar boven begeven.
- Eugène (Tot Martha, via de interfoon) Martha, wat is dat?
- Eugène ziet op het scherm hoe Martha het pakje bekijkt.
- Martha (Op het scherm) Ik weet niet... boeken.
- Arlette (Fluisterend) Ze moet het pak zelf openmaken, het kan een bom zijn. Men weet nooit.
- Eugène (Fluisterend) We mogen haar geen gevaar laten lopen.
(Ineens, tot Martha) Martha, ga dat pak in het water gooien.

Martha (Op het scherm) In het water?

Eugène Ja, buiten. In het kanaal.

Martha (Op het scherm) Maar mijnheer Eugène...

Eugène Doe het onmiddellijk, Martha.

Martha (Op het scherm) Maar mens toch, maar mens toch...

Eugène ziet op het scherm hoe Martha een sjaal omslaat en zich met het pak hoofdschuddend naar buiten begeeft.

Bieke Mag ik naar beneden?

Arlette Ja.

Arlette doet de deur open voor Bieke.

Bieke Tot vanmiddag, juffrouw Arlette.

Bieke verlaat de kamer. Arlette ruimt verder af en Eugène begint de revolver te oliën. Ze werpen af en toe een blik naar de televisieschermen. Ze merken dat Martha terug komt, zonder het pak.

Eugène Martha denkt zeker dat we gek zijn.

Arlette Liever gek dan dood. We kunnen niet voorzichtig genoeg zijn.

Eugène Met dit hebben we niet veel te vrezen.

Arlette bekijkt de revolver.

Arlette Hoe werkt dat?

Eugène Waarom?

Arlette Als we hem met tweeën kunnen hanteren, staan we toch sterker. Leg je 't me uit?

Eugène Ja. Kom, ik maak een eerste klas schutter van je.

Arlette en Eugène belanden op het bed. Liefkozingen.

21 – Badkamer

Eugène heeft het haar van Arlette gewassen. Hij spoelt het af en wrijft het droog met een handdoek. Langzame, sensuele handelingen. De deur naar de woonkamer staat open en Eugène meent van ver iets verdachts te zien op de televisieschermen.

Eugène Oh.

Eugène begeeft zich naar de woonkamer.

Arlette Doe voort. Doe voort.

Eugène (Off, luider) Oh!

Arlette kijkt angstig op vanonder haar handdoek.

22 – Kamer Eugène

Terwijl Arlette uit de badkamer komt, met de handdoek haar haar drogend, kijkt Eugène naar de televisietoestellen. Hij merkt dat Nicole eten aan het klaarmaken is inde keuken.

Eugène (Via de interfoon) Nicole!

Nicole (Op het scherm) Ja?

Eugène Het is je toch verboden eten te maken voor ons.

Nicole (Op het scherm, nogal onbeschoft) Het is niet voor u, het is voor mijn vriend.

Eugène Vriend? Welke vriend?

Nicole (Op het scherm) Fred. Daar!

Eugène ziet op het scherm hoe Nicole wijst naar Fred, een nozemachtige jonge kerel, die achter een magazine verborgen zit. Fred legt het magazine weg.

Eugène Zeg dat hij onmiddellijk weggaat!

Nicole (Op het scherm) Waarom? Hij blijft hier!

Eugène ziet op het scherm dat Martha de keuken binnenkomt.

Eugène Martha, je had de opdracht niemand binnen te laten. Die kerel moet naar buiten!

Martha (Op het scherm) Maar...

Eugène Martha!

Martha (Op het scherm. Tot Fred) Kom jongen, kom.

Eugène ziet op het scherm hoe Martha de verbaasde Fred naar de gang leidt.

Nicole (Op het scherm. Tot Eugène) Maar dat gaat zo maar niet! Ik ben geen blik van u waard, en als ik dan eens een vriend heb, kunt u hem ook al niet verdragen, zot! Met uw madam Truttemans daarboven!

Arlette (Uitschietend) Wat! Als hier één trut in huis is, dan ben jij het, conciërgetrut! Als je wil zal je me leren kennen!

Nicole (Op het scherm) Ik ken u al. Ge zijt dubbel zo oud als ik en uw billen zijn dubbel zo dik! En dat wou een kleed van mij aantrekken! Haha!

Arlette En uw billen plakken nog aan de schoolbanken, snotneus! Dat heeft ze al twee of drie keer mogen opendoen voor zo 'n straatnozem en dat doet zijn bek al open.

Nicole (Op het scherm) Trut!

Arlette Dubbele trut! Hoerejong! Trut!

Eugène maakt onthutst een eind aan deze vulgaire ruzie door het televisietoestel uit te schakelen. Arlette voelt zich betrappt.

Arlette (Na een lange poos) Een mens zou van minder nerveus worden. Hoelang zitten we hier nu al opgesloten?

Arlette begeeft zich naar de kalender aan de wand. Het is de 28ste april.

Arlette Elf dagen. Elf dagen zitten we hier al.

Eugène Ik weet het. Maar dat is geen reden om...

Arlette Nee! We leven nog! Voorlopig winnen we nog. Ze krijgen ons niet. Maar dat opgesloten zitten...

Arlette begint Eugène erg vakkundig te strelen.

Arlette Gelukkig hebben we elkaar nog. Eugène, hou je van me?

Eugène Mm.

Er weerklinkt feestelijke orgelmuziek, terwijl ze wegzakken in het bed.

23 – Kamer Eugène

Onder de klanken van de orgelmuziek heeft een feestelijke huwelijksplechtigheid plaats in een kathedraal. Het blijken beelden te zijn van een speelfilm die Arlette, liggend op het dik tapijt, bekijkt op de televisie.

Arlette (Tot Eugène) Waarom kijk je niet meer?
(Spottend) Ze staan voor het altaar.

Er komt geen antwoord. Arlette blijft naar de speelfilm kijken.

Arlette   Wat doe je?

Eugène   Niets.

Eugène staat te staren naar de kalender aan de wand. Langzaam trekt hij een streep door de zesde mei. Eugène is gespannen.

Arlette   Kom je?

Eugène begeeft zich naar Arlette. Er wordt aangeklopt. Eugène bekijkt de televisieschermen en ziet dat Martha voor de deur staat. Eugène opent de deur. Martha blijft in de deuropening staan.

Eugène   Wat is er?

Martha   Er zijn rekeningen te betalen. Gas en...

Eugène neemt de ballpoint en de rekeningen uit Martha's handen en plaatst zijn handtekening. Ondertussen:

Martha   Er is nog iets. Bieke is ziek. Griep. Ze moet zeker veertien dagen rusten.

Arlette komt erbij staan.

Arlette   (Tot Eugène) Dan kan ze niet meer mee-eten met ons.
(Tot Martha) Dan moet jij mee-eten met ons!

Martha   (Tot Eugène) Mar dat gaat niet, mijnheer Eugène. Mijn gezin...

Eugène knikt Martha geruststellend toe.

Eugène   Natuurlijk, Martha.

Arlette   Ik vertrouw het niet!

Eugène   (Sussend) Arlette...

Arlette   Nee! Ik eet niet meer tot haar dochttertje genezen is. Of ik eet alleen nog conserven.

Eugène   Conserven?

Arlette   Ja.

Eugène   (Tot Martha) Ga jij ons wat conserven kopen. Ik stel je een lijstje op, ik bezorg het je wel.

Eugène duwt de verwonderde Martha zachtjes naar buiten en grendelt de deur.

Eugène   Veertien dagen lang voedsel uit blik, dat is niet zo gezond.

Arlette   Veertien dagen verse groenten met arsenicum ook niet.

24 – Kamer Eugène

Een sierlijke rieten mand die voordien diende ter verfraaiing van het interieur, ligt nu vol met lege conservenblikjes. In de grote boekenkast is een rek vrijgemaakt waar nu een voorraad conservenblikken staat. Eugène en Arlette gebruiken een maaltijd. Op tafel staan een aantal halfvolle conservenblikken. Eugène ziet er niet zo best uit. Hij is ongeschoren, het eten smaakt hem niet en hij drinkt veel wijn. Arlette heeft gedaan met eten.

Arlette   Nog wat?

Eugène   Nee.

Eugène stopt een laatste hap in zijn mond.

Arlette   Smaakt het?

Eugène   (Liegt) Ja.

Eugène legt zijn vork en mes in zijn bord en drinkt een ferme slok wijn.

Arlette   (Bezorgd) Eugène, drink niet zoveel. Jij dronk niet in het begin.

Eugène   (Geërgerd, lichtjes aangeschoten) Wat moet ik anders drinken? Koffie van beneden is te gevaarlijk. Wijn komt uit een gesloten fles. Dat is veilig.

Arlette   Maar we zouden melk kunnen bestellen, of limonade. Roep Martha, stuur haar naar de winkel.

Eugène blijft lusteloos zitten. Arlette begeeft zich dan zelf naar de interfoon. Ze roept Martha op.

Arlette   Martha. Kom direct naar boven.

Arlette neemt een schenkblad en ruimt de tafel af. Eugene schenkt opnieuw zijn glas vol, maar Arlette neemt hem het glas af en plaatst het op het schenkblad.

Eugène   Mijn glas!

Arlette   (Beslist) Eugène!

Eugène haalt de schouders op. Er wordt aangeklopt. Eugène doet open. Jef verschijnt in de deuropening. Eugène begeeft zich naar de overloop, blij even van Arlette verlost te zijn.

25 – Overloop

Eugène (Poging tot jovialiteit) Ik mag geen wijn meer drinken van haar, eh... zoals jij geen jenever van Martha. Is ze niet thuis?

Jef (Koeltjes) Nee.

Eugène Ik heb een fles of tien melk nodig, Jef. Zou Martha die voor mij willen halen?

Jef Natuurlijk. Ze doet toch altijd alles voor u.

Eugène Mm. Ja.
(Korte poos) Jef...

Jef Buiten de melk nog iets?

Eugène Nee, ik...

Jef Melk. Elk zijn gedacht.

Jef begeeft zich naar de trap, Eugène hulpeloos achterlatend.

26 – Kamer Eugène

Eugène komt binnen, neemt zijn glas van het schenkblad en drinkt.

Arlette Eugène! Hou nu op met drinken!

Eugène neemt nog een slok.

Eugène Hoe moet ik het anders volhouden?

Arlette Ik weet het, dit is geen leven meer.

Arlette slaagt er in hem het glas af te nemen.

Arlette Maar drinken zal ons niet verder helpen. Ga je eens verfrissen. Ik ook. Ik ga eens een flink heet bad nemen. Dat we weer heldere gedachten krijgen. Kom.

Arlette neemt Eugène bij de hand. Ze begeven zich naar de badkamer.

27 - Badkamer

Arlette laat water in het bad lopen. Eugène kijkt naar haar, lusteloos.

Arlette Trek je hemd uit.

Eugène trekt moe zijn hemd uit. Arlette helpt hem erbij.

Arlette Scheer je eerst. En daarna sop ik je lekker in.

Eugène glimlacht flauwtjes. Hij neemt een nieuw scheermesje. Arlette begeeft zich naar het raam, waar ze de gordijnen wil dichtdoen. Ze kijkt recht in de ogen van een man die een ladder afdaalt.

Arlette (Fel geschrokken) Oooh!

Eugène schrikt hevig en snijdt zijn vinger aan het scheermesje.

Eugène Ai! Wat is er?

Arlette deinst terug tot bij Eugène, sprakeloos naar het raam wijzend.

Arlette Daar... een man... op een ladder... een man...

Eugène verzamelt al zijn moed en kijkt door het raam.

Eugène Ik zie niets. Een man? Weet je 't zeker?

Arlette Ja! Misschien was het één van hun moordenaars!

Arlette grijpt de hand van Eugène beet en vlucht met hem naar de woonkamer.

28 – Kamer Eugène

Arlette werpt zich, nog natrillend van angst, in de armen van Eugène. Ondertussen probeert Eugène het bloed van zijn vinger te likken. Nu pas bemerkt Arlette dat Eugène zich gesneden heeft.

Arlette Bloed! Jij bloedt!

Eugène Mijn scheermesje. Het is niets.

Eugène likt aan zijn vinger. Arlette laat zich in een zetel vallen, de knieën opgetrokken, een aanval van hysterie onderdrukkend. Eugène knielt neer naast Arlette en sluit haar in zijn armen.

Eugène Laat je niet gaan, Arlette. Toe, Ik heb het zelf al zo moeilijk.

Arlette Ik kan niet meer! Het minste geluid, het minste... Ik besterf het van angst, Eugène.

Eugène Rustig, mijn engel, rustig.

Eugène sluit haar nog steviger in zijn armen.

Eugène Ja, misschien is dat hun fameuze surprise: dat we het besterven van angst.

Arlette Wel, ik sterf nog liever dan op die manier voort te leven. Als een beest dat opgejaagd wordt in zijn eigen kooi.

Eugène (Sussend) We mogen het niet opgeven, Arlette.

Arlette Toch wel. Ik geef het op. Ik kan niet meer. Die eeuwig gesloten rolluiken!

Arlette springt recht, ze heeft zichzelf niet langer in de hand. Ze wil de rolluiken optrekken.

Arlette Ik wil frisse lucht! Ik wil de straat zien! Mensen!

Eugène is snel op haar toegelopen. Hij verwijdert Arlette kordaat van het raam. Hij houdt haar stevig vast. Arlette slaagt er niet in zich uit zijn greep los te maken.

Arlette Het is hier slechter dan in een gevangenis. In een gevangenis is je leven tenminste veilig. Hier niet.

Arlette rukt zich los uit de armen van Eugène. Ze loopt naar de deur. Eugène loopt haar snel achterna.

Arlette (Schreeuwend) Ik wil hier weg! Misschien zijn ze ons vergeten!

Eugène verspert haar de weg, hij staat met zijn rug tegen de deur.

Eugène (Fel) Dat geloof je zelf niet! Ze zijn jou niet vergeten, en mij niet!
(Iets zachter) Daar rekenen ze juist op, dat we over onze toeren raken en zelf naar buiten komen.

Arlette (Iets kalmer, klagend) Wat moeten we dan doen? We kunnen hier toch niet eeuwig blijven? Tot we oud zijn en zenuwziek? Dat eeuwige wachten hier. Op wat? Op onze dood?

Eugène leidt Arlette naar de sofa.

Eugène We kunnen niets anders doen dan wachten.

Arlette Nee! Jij bent een man! Je houdt van me! Jij moet me hieruit redden!

Eugène Maar wat kan ik...?

Arlette Ga naar de rechtbank, naar de politie. Vraag bescherming.

Eugène schudt het hoofd.

Eugène De politie? Die lachen ons zo uit. Daarbij, ik vertrouw de politie niet.

Arlette Er moet toch ergens iemand zijn die ons kan helpen.

Eugène (Na een korte poos) Misschien...

Arlette kijkt Eugène hoopvol aan.

Eugène Ik ken een gepensioneerd politiecommissaris. Deleu. Hij was een vriend van mijn vader.

Arlette Een vriend van je vader? Die zou je toch kunnen vertrouwen.

Eugène Ik weet niet. Ik ken hem niet goed.

Arlette (Beslist) Bel hem op. Laat hem hier komen en vraag hem om raad.

Eugène Ik weet niet...

Arlette We moeten zelf in de aanval, Eugène!

29 – Kamer Eugène

We horen de uitbundige schaterlach van Deleu, die net het verhaal van Eugène heeft aanhoord. Deleu is een stoer, autoritair gewezen politiecommissaris. Achter hem staat Arlette, die niet deelneemt aan het gesprek. Ze lijkt eerder Deleu te bewaken. Haar rechterhand verlaat geen moment de zak in haar jurk, waar ze de revolver heeft gestopt. Deleu houdt bruusk op met lachen. Hij steekt een sigaret op. Hij legt zijn pakje sigaretten op tafel.

Deleu (Met gezag) Nee man. Dertig jaar dienst heb ik achter de rug. Wij hebben te maken gehad met alle rare vogels en toestanden uit de streek. Maar wat jij me vertelt, een zelfmoordfirma? Nee!

Eugène U gelooft mijn verhaal niet.

Deleu Jij bent het slachtoffer van practical jokers, of van oplichters.

Ondertussen begint Deleu zich meer en meer op zijn ongemak te voelen, door de stille aanwezigheid van Arlette achter hem. Hij draait zich een beetje in haar richting, maar telkens schuift Arlette wat verder op, zodat ze onzichtbaar blijft voor Deleu. Deleu wordt hoe langer hoe nerveuzer door haar bizar gedrag.

Eugène Ik had gedacht: laat ik beroep doen op mijnheer Deleu, hij was een goeie vriend van mijn vader.

Deleu Van je pa, ja.

Eugène Niet van mij, bedoelt u.

Deleu Wel, we hebben je pa gekend als een harde wroeter. Hij heeft dan ook een vermogen verzameld. 'n Vermogen? Een klein fortuin, parbleu! Jij au contraire werkt niet. Mijn zonen werken. Ik heb een chirurg, 'n tandarts en 'n kinesist.

Laten we maar ziek worden op onze oude dag, we zijn de zieken zo de baas, parbleu!

Deleu laat kort zijn bulderende lach horen.

Deleu Nee, mijn zonen, hun handen staan niet zo.

Deleu maakt met zijn handen het gekende gebaar van onhandigheid.

Deleu (Ineens tot Arlette, met autoriteit) Wat sta jij toch te draaien achter mij?

Arlette gaat geschrokken een stap achteruit.

Deleu Wat verberg je daar?

Arlette gaat nog een stap achteruit.

Eugène In onze situatie moeten wij op onze hoede zijn, blijkbaar ook voor u.

Er wordt aangeklopt. Deleu constateert met geamuseerde verwondering de paniekerige blik die Eugène en Arlette elkaar toewerpen.

Eugène (Tot Arlette, fluisterend) Wie kan dat...?

(Tot Deleu) U bent toch alleen naar hier gekomen?

Deleu (Geamuseerd) Nee. Ik heb uw moordenaars meegebracht.

Deleu laat zijn bulderende lach horen.

Eugène (Uitschietend) Zwijg!

Deleu houdt direct op met lachen. Hij is onder de indruk van de plotse uitbarsting van Eugène. Hij kijkt verbijsterd naar Eugène en Arlette die in actie schieten. Eugène loopt naar de televisietoestellen. Ze werken niet.

Eugène (In paniek) Arlette! De toestellen werken niet!

Eugène probeert gejaagd de toestellen beter af te stellen. Het lukt niet. Er wordt hard op de deur geklopt. Eugène loopt naar de deur. Arlette staat dicht bij hem.

Eugène Wie is daar?

Nicole (Off) Nicole.

Eugène Wat wil je?

Nicole (Off) Ik moet komen zeggen dat Bieke nog altijd ziek is.

Eugène Zo! Is dat alles? Ga dan maar.

Nicole (Off) Nee!

Er wordt hard op de deur gebonsd. Deleu staat op.

Deleu (Geamuseerd) Hohoho. Die gaar de deur inbeuken...

Eugène (Fel uitschietend) Zwijg, heb ik gezegd!

Deleu is opnieuw zo verrast door deze paranoïde uitval, dat hij stilletjes gaat zitten. Eugène opent de deur, op een kier.

Eugène Wel, wat heb je te zeggen?

De hand en een gedeelte van het gelaat van Nicole verschijnen in de deuropening.

Nicole Dat ik me officieel verloofd heb met de jongen die hier laatst was. Hij is dus mijn verloofde en ik wil dat hij dit huis vrij in- en uitgaat.

Eugène Ik beslis wie hier binnenkomt. Ga weg!

Nicole Ik eis dat...

Nicole probeert de deur open te duwen, maar Arlette duwt de deur dicht. De handen van Nicole raken geklemd tussen de deur.

Nicole (Off) Ai!

Nicole trekt haar handen terug. Arlette sluit en grendelt de deur. Deleu is geschrokken van dit onredelijke, brutale gedrag. Hij staat op en gaat een paar stappen achteruit. Hij stoot daarbij tegen een gong. Dit maakt zo 'n hels lawaai dat Eugène geschrokken de revolver uit de zak van Arlette neemt. Hij richt de revolver op Deleu.

Deleu Jullie zijn gek. Zot.

Eugène Kom niet dichterbij.

Maar Deleu wil hier zo snel mogelijk buiten. Hij begeeft zich uiterst behoedzaam naar de deur. Eugène en Arlette zijn even bang van hem, als hij van hen. Ze wijken terug.

Deleu Stop dat ding alstublieft weg. Zoiets is gevaarlijk in de handen van een leek.

Eugène (Met bevende stem, zo stoer mogelijk) Ik ben geen leek. Ik diende bij de genietroepen. Misschien staan mijn handen zo, maar niet met wapens.

Deleu is bijna bij de deur, hij vordert langzaam.

Deleu   Natuurlijk. Ik zei het om te lachen dat je handen zo staan. Ik zie wel dat ze goed aan je polsen zitten. Ik heb het nog gezegd tot je pa, toen je klein was: uit die jongen groeit iets, die zijn handen staan niet zo. Het... het was ons een genoeg.

Deleu heeft de deur geopend en verlaat snel de kamer. Eugène grendelt de deur. Hij neemt met bevende handen een sigaret uit het pakje dat Deleu heeft laten liggen. Eugène is zo over zijn toeren dat hij er bijna niet in slaagt de sigaret aan te steken.

Arlette   Jij rookt toch niet?

Eugène trekt nerveus aan zijn sigaret.

Eugène   Ik herbegijn.

30 – Kamer Eugène

Een asbak vol peuken bevindt zich binnen handbereik van de rokende Eugène, die de televisietoestellen herstelt. Arlette ligt languit op het tapijt. Ze bladert in weekbladen. De radio staat aan. Rustig muziekje, rustige sfeer. De televisietoestellen werken weer.

Eugène   Eindelijk.

Arlette kijkt niet op. Ze leest geboeid een artikel in een weekblad. Eugène bekijkt zijn handen. Hij begeeft zich naar de badkamer.

31 – Badkamer

Eugène doet het licht aan in de badkamer, want door het venster komt geen licht meer: er zitten planken voor het raam. Eugène wast zijn handen.

Arlette   (Off, luid) Eugène!

Eugène loopt snel naar de woonkamer.

32 – Kamer Eugène

Eugène komt uit de badkamer gestormd.

Eugène   (In paniek) Wat is er?

Arlette staat op.

Arlette   (Gejaagd) Ik heb een idee! Kijk, als de politie ons niet kan helpen, dan is er nog de pers. Deze weekbladen staan vol met schandaaltjes, aanklachten tegen misbruiken, enzovoort. Als wij eens een journalist onder de arm namen. Die zou zeker kopij zien in een verhaal over een zelfmoordfirma.

Eugène En dan?

Arlette Zo 'n artikel kan een sneeuwbaaleffect veroorzaken: het gerecht stelt een onderzoek in, het SOS wordt voor de rechtbank gesleept, of ze worden bang en slaan op de vlucht. Dan zijn wij gered.

Eugène Misschien...

Arlette Journalisten zijn toch altijd op zoek naar dat soort sensationele verhalen.
Eugène knikt, maar hij heeft nog zijn twijfels.

Arlette Bel de redactie op. We hebben er niets bij te verliezen. Vooruit!

Eugène (Aarzelend) Ja... ja...
(Overtuigd) Ja! Ja!

33 – Kamer Eugène

Eugène, Arlette en de journalist zitten aan tafel. Eugène en Arlette hebben gedaan met eten. Ze kijken toe hoe de journalist zich verder te goed doet aan een koude visschotel. De journalist is een onooglijk, onverzorgd mannetje. Hij heeft zijn regenjas niet eens uitgedaan. Zijn hoed ligt op tafel, naast zijn bord.

Eugène Wel, wat denkt u ervan?

Journalist (Met volle mond) Mmm... Lekker! First class!

Eugène Ik bedoel: mijn verhaal. Is het bruikbaar voor uw krant?

Journalist Je verhaal? Ook First class. Een story met body. Met iets om het lijf. Ja.
De journalist houdt ondertussen niet op met zich vol te stoppen. Hij reikt zijn lege wijnglas in de richting van Arlette, die het volschenkt.

Eugène Ik wil alleen niet dat mijn naam er bij vermeld wordt...

Journalist Alleen de initialen. De gewone routine.

Eugène U kunt dus een artikel schrijven over de illegale praktijken van het SOS.

Journalist (Met volle mond) Kunnen? Natuurlijk kan ik een artikel schrijven. Schrijven is mijn beroep. Maar het gepubliceerd krijgen, that's the problem.

Eugène Hoezo?

Journalist Mijn hoofdredacteur, beste man, die moet het willen aanvaarden. Je verhaal is pittig, een zelfmoordfirma. Maar het is typisch het verhaal van iemand die zijn recht niet kan halen via de officiële instanties en zich dus wendt tot de vrije pers, hét ultieme democratische wapen in deze rechteloze tijden.

- Eugène   Wat bedoelt u?
- Journalist   Tegen het einde van de week zit mijn hoofdredacteur tot de nek bedolven onder dat soort aanklachten. We kunnen niet alles publiceren.
- Eugène   Maar ik zou u zeer erkentelijk zijn, als...
- Journalist   Hoe erkentelijk, dat is de vraag. Wat de mensen tegenwoordig al niet doen om hun grieven gedrukt te zien. Laatst nog, ik kom bij twee oude mensjes die onrechtmatig zouden onteigend worden. En wat doen ze? Terwijl ik naar hun verhaal luister, leggen ze ineens een envelop onder mijn hoed. Met vijfduizend frank erin. Zoiets stoot me tegen de borst. Er is nog altijd zoiets als de ethiek, de deontologie van de schrijvende pers, maar ja, ik kon het geld toch niet verbranden.
- Eugène   Geld speelt voor mij geen rol.
- Journalist   Voor mij ook niet. Vijfduizend, tienduizend? Pff.
- Eugène haalt discreet wat bankbiljetten uit zijn portefeuille en legt ze onopvallend onder de hoed van de journalist. Deze doet of hij niets merkt. Hij houdt op met eten.
- Journalist   Mmm! First class, die Russische krab! First class! Ik verzeker je, beste man, mijn pen zal op scherp staan.

34 – Gang beneden

Martha en Bieke komen binnen langs de voordeur. Martha draagt een volle boodschappentas. Ze neemt een brief en publiciteitsfolders uit de brievenbus.

35 – Kamer Eugène

Eugène en Arlette staan ongeduldig te wachten bij de halfgeopende deur. Martha en Bieke verschijnen in de deuropening. Martha overhandigt Eugène de boodschappentas en de post.

- Eugène   En het weekblad?
- Martha wijst naar de boodschappentas.
- Martha   Het zit erbij. Bieke is eindelijk genezen, mijnheer Eugène. Hè, Bieke.
- Bieke   Ja, ik moet niet meer hoesten.
- Eugène bekijkt Bieke nauwelijks.
- Eugène   Dank je, Martha.

Martha en Bieke begeven zich naar de trap. Eugène grendelt de deur en legt de post op een kast. Hij graait gejaagd in de boodschappentas. Hij vindt het weekblad niet direct en giet de inhoud van de boodschappentas - niets dan conservenblikjes - uit op tafel. Hij vindt het weekblad en doorbladert het snel. Arlette kijkt mee over zijn schouder. Eugène vindt het gezochte artikel onder de titel "Ons Rariteitenkabinet. Eugène Van Sonswyck: een Vlaamse Don Quichotte"

Eugène   Wat? Wat? Don Quichotte?

Eugène overleest snel het artikel, met groeiende ergernis.

Eugène   (Leest) Zonderling... neuroticus... rijkeluiszoon... potsierlijke achtervolgingswaan... eerbiedwaardige begrafenisonderneming...

Arlette   En wat ze over mij zeggen!
(Leest) Met de allures van een pseudo femme fatale... kippehersentjes in de bovenkamer... Kippehersentjes!

Eugène   Hij maakt ons belachelijk! En ik heb hem nog wel tienduizend frank gegeven. Zo zie je maar, niemand is te vertrouwen. Men zou weer zin krijgen om er een eind aan te maken. Maar ik laat dit niet zo. Ik bel hem op.

Eugène neemt het weekblad, vindt het telefoonnummer van de redactie en belt op.

Eugène   Hallo! Ik wil spreken met de hoofdredacteur... Hij is op reis? Geef me dan de journalist van "Ons Rariteitenkabinet"... Is ook op reis! Naar de Costa del Sol! Nee... welbedankt!

Eugène legt de hoorn kwaad neer op het toestel.

Eugène   Mijnheer is naar de Costa del Sol! Met mijn laatste geld!
(Bitter) De vrije pers, het ultieme democratische wapen in deze rechteloze tijden!!!

Eugène werpt het weekblad teleurgesteld op de kast, naast de post.

Arlette   (Bitter) Kippehersentjes!

Arlette neemt het weekblad nog even teleurgesteld in haar handen.

Arlette   Dit was onze laatste kans.

Haar blik valt op de brief. Ze neemt hem afwezig in haar handen.

Arlette   (Ineens) Eugène! Dit is een brief van het SOS!

Eugène neemt hem bang, voorzichtig uit de envelop.

Eugène Een uitnodiging tot hun jaarlijkse opendeurtag. Het cynisme!
(Leest) Kijk hier, steunende leden kunnen hun giften storten op bankrekening nummer... Giften! Ik zou hen eens een gift willen doen, een ferme bom, dat zou me pas een opendeurtag geven!

Eugène gaat moe zitten. Er rijst een idee bij Arlette.

Arlette Een bom? Waarom bezorg je hen geen bom? Jij kan een bom maken, zei je.

Eugène Ja, en tientallen slachtoffers maken op die opendeurtag.

Arlette Maar een... tijdbom, of zoiets. Kan jij zoiets maken?

Eugène Natuurlijk.

Arlette Wel?

Eugène Je bedoelt: wij maken gebruik van de opendeurtag om een bom te plaatsen, die pas 's nachts ontploft?

Arlette Iets in die zin, ja.

Eugène Ja... als we hun beruchte computer konden vernietigen, dan ligt hun hele bedrijf lam, de directeur zei het zelf... Maar wie kan zo 'n bom ongemerkt plaatsen? Wij kunnen ons daar niet vertonen.

Arlette We vinden wel iemand.

Arlette overhandigt Eugène pen en papier.

Eugène Wat doe je?

Arlette Jij schrijft de ingrediënten van de bom op. Martha kan alles gaan kopen.

Eugène Ja!

Eugène begint te noteren.

36 – Kamer Eugène

Eugène legt de laatste hand aan de tijdbom. Hij stelt hem af op 22 uur. Arlette kijkt toe. Er staat een groot bloemstuk op tafel.

Eugène Wil jij hem schikken, in het bloemstuk?

Arlette Ik raak dat ding niet graag aan.

Eugène Er kan niets gebeuren.
(Met een venijnig lachje) Er gebeurt pas iets om tien uur vanavond.

Arlette verstoppt de tijdbom in het mandje onder de bloemen, terwijl Eugène op een kaartje schrijft: "Uit dankbaarheid, anoniem". Arlette bevestigt het kaartje aan het bloemstuk.

Eugène gaat ondertussen voor een spiegel staan en probeert een aantal vermommingen uit door middel van de zonnebril, verschillende hoofddeksels, een regenjas, etc. Arlette kijkt in zijn richting.

Arlette Nee, Eugène! Ik heb het al gezegd. Ik wil niet dat jij gaat.

Eugène Maar iemand moet gaan.

Er wordt aangeklopt.

Bieke (Off) Mijnheer Eugène. Ik ben het. Met uw sigaretten.

Eugène en Arlette wisselen een blik. Ze hebben hetzelfde idee.

Arlette Iemand, zei je.

Eugène opent de deur. Bieke komt binnen, met de sigaretten. Bieke wordt onmiddellijk liefdevol omringd door Arlette.

Arlette Bieke, ga eens zitten. Hier.

Bieke gaat zitten.

Arlette Wil je een snoepje?

Bieke Oh ja, juffrouw Arlette.

Arlette neemt de doos met snoep uit de hoge kast en geeft Bieke een snoepje.

Arlette Bieke, heb je zin om de hele doos snoep te verdienen?

Bieke De hele doos? Oh ja!

Arlette Dan moet je meedoen aan ons spelletje. Luister goed naar mijnheer Eugène.

Eugène zwijgt. Hij kan het niet over zijn hart krijgen.

Arlette (Tenslotte) Bieke, weet je nog dat gebouw waar wij eens geweest zijn? Waar je verstoppertje speelde?

Bieke Achter die rare bureau.

Arlette Ja. Kijk, je gaat daar seffens naartoe, met deze bloemen. Er zullen nog mensen zijn, maar je spreekt met niemand, en je zet die bloemen op het raar bureau.

Bieke Waarom?

Eugène   Het is een surprise. Daarna kom je direct terug en krijg je de hele doos snoep.

Bieke   Ja?

                      Arlette plaatst het bloemstuk in de handen van Bieke. Eugène doet de deur open.

Eugène   En voorzichtig. Niet laten vallen.

                      Bieke draait zich nog even om in de deuropening.

Bieke   Eerste plicht, mondje dicht.

                      Bieke verlaat de kamer. Eugène en Arlette kijken elkaar een moment aan, dan vliegen ze in elkaars armen. In hun euforie vergeten ze de deur te grendelen.

Arlette   (Uitgelaten) Vanavond om tien uur zijn wij vrije mensen! Vanavond vieren wij feest! Voor mij alvast een klein voorsmaakje. En jij geeft Martha de opdracht een klein feestje te organiseren. Wat zeg ik, een groot feest!

                      Arlette gaat twee glazen whisky inschenken. Eugène gaat naar de interfoon en roept Martha op in de keuken.

Eugène   Martha!

Martha   (Op het scherm) Mijnheer Eugène?

Eugène   Martha, vanavond vieren wij feest. Op mijn kamer. Zorg voor champagne en toastjes, voor zes man. Jullie zijn allemaal uitgenodigd, jij, je man, je dochters. Om tien uur. Niet vergeten, om tien uur stipt!

Martha   (Op het scherm, niet-begrijpend)
Champagne en toastjes voor zes man. Om tien uur. Goed, mijnheer Eugène.

                      Arlette reikt Eugène zijn glas aan. Ze troont hem mee naar het bed.

Eugène   Ja, we barricaderen ons in ons veilig nestje.

                      Arlette loopt ineens naar de kast.

Arlette   (Ernstig) Veilig? Het nestje is pas veilig met dit.

                      Arlette neemt de revolver van de kast. Eugène kijkt haar verwonderd aan.

Arlette   Ik vind dat jij iets te vroeg victorie kraait, Eugène Van Sonswyck, het is nog lang geen tien uur.

                      Arlette laadt op een kordate manier de revolver, de loop is toevallig op Eugène gericht.

Eugène Oh. Arlette...? Arlette!

Eugène vlucht hals over kop achter de sofa.

Arlette Doe niet zo stom. Kom te voorschijn.

Eugène Jij gaat mij vermoorden! Jij bent van het SOS. Ik had het moeten weten. Waarom vermoord je me nu pas? Dat is pure wreedheid.

Arlette Hou op! Je beeldt je wat in.

Eugène Geef me dan de revolver.

Arlette Nee. Je maakt me bang. Misschien ben jij wel van het SOS.

Eugène Nee!

Eugène en Arlette blijven elkaar geruime tijd beloeren, vol wantrouwen, tot Arlette de knoop doorhakt: ze legt traag de revolver neer op de tafel. Ze gaat langzaam naar Eugène toe. Eugène komt langzaam vanachter de sofa. Ineens vliegen ze in elkaars armen.

Eugène Mijn liefde, mijn grote liefde... Wat zijn we stom...

Arlette Ik hou van je... Ik hou van je...

Elkaar onstuimig omhelzend, laten ze zich in het bed vallen.

37 – Kamer Eugène

De kamer is halfdonker. Eugène en Arlette liggen in bed, ze slapen in elkaars armen. Arlette wordt wakker door het geluid van voetstappen en een kast die geopend wordt. Ze wekt bang Eugène.

Arlette (Fluisterend) Eugène...

Eugène Mmm...?

Arlette (Fluisterend) Luister...

Eugène hoort de geluiden. Hij doet ineens het licht aan. Bieke staat op een stoel, ze neemt net de doos met snoep uit de hoge kast.

Eugène Bieke! Wat doe jij hier?

Bieke U had me snoep beloofd.

Eugène Hoe ben jij hier binnengeraakt?

Bieke Langs de deur.

Eugène (Tot Arlette) We zijn vergeten ze te grendelen!
Eugène kijkt naar de klokradio.

Eugène Tien voor tien! We zijn hier stomweg in slaap gevallen, en het gaat seffens gebeuren!
Eugène stapt uit het bed. Hij kleedt zich snel aan en gaat de deur grendelen.
Ondertussen:

Eugène (Tot Bieke) Vertel eens. Heb je de bloemen op het rare bureau geplaatst?

Bieke Ja.

Eugène En je hebt met niemand gesproken?
Bieke aarzelt even.

Bieke Ja... Nee!

Eugène Zeker?

Bieke Krijg ik nu mijn snoep?
Eugène stopt de doos met snoep in Bieke's handen en leidt haar naar de deur.
Bieke stopt reeds een snoepje in haar mond.

Eugène Je mag aan niemand vertellen wat je gedaan hebt.

Bieke (Met volle mond) Nee.
Bieke verlaat de kamer.

38 – Keuken

Bieke komt in de keuken met de doos snoep. Martha, die zich mooi heeft opgemaakt legt de laatste hand aan de toastjes. De champagneflessen en glazen staan klaar. Nicole zit te mokken in een zetel, Jef doet met veel misbaar een wit hemd en das aan.

Martha (Tot Bieke) Wat is dat?

Bieke Snoep. Van mijnheer Eugène.
Martha neemt haar de snoep af.

Martha Zoveel. Wat doet hij toch weer raar.

Jef   Ik heb geen goesting om mee te gaan.

Martha   Goesting, of geen goesting. Je gaat mee. En doe die pet af.

Jef hangt venijnig zijn pet op de cupido. Nicole schiet in de lach. Martha legt de pet op de kast.

Martha   Mijnheer Eugène is onze werkgever en weldoener. We moeten hem terwille zijn.

39 – Kamer Eugène

Eugène ijsbeert door de kamer. Hij kijkt op zijn horloge. Het is twee minuten voor tien.

Eugène   (Opgewonden) Nog twee minuten! Besef je dat, Arlette. Nog twee minuten en... boem! We hebben gewonnen!

Eugène gaat naar het raam, hij trekt het rolluik een eind omhoog.

Arlette   Wat doe je?

Eugène   De ontploffing moet zeker te horen zijn.

Eugène zet het venster open.

Arlette   Doe dat niet! Het is veel te gevaarlijk.

Eugène   Doe het licht uit.

Arlette doet het licht uit. Eugène neemt de revolver en luistert voorzichtig aan het open venster. De wind waait in zijn gezicht. Eugène heeft het koud.

Arlette   Pas maar op dat je geen kou vat. We hebben in zolang geen frisse lucht gehad.

Eugène kijkt op zijn horloge.

Eugène   (Opgewonden) Het is bijna zover! Het is bijna zover!

Arlette   Eugène. Blijf daar niet staan. En trek iets aan. Binnen één minuut zijn we gered, maar niet ten koste van een longontsteking!

Arlette haalt ondertussen een wollen trui uit de hoge kast. Onderaan de kast staat het bloemstuk met de bom. Arlette ziet dit niet.

Arlette   Hier.

Eugène   Dank je. Je bent een schat.

40 – Keuken

Bieke en de onwillige Jef en Nicole staan in een rij, ze worden geïnspecteerd door Martha. Martha vindt dat ze er goed uitzien. Ze plaatst een schenkblad met flessen champagne en glazen in de handen van Nicole, zelf neemt ze het schenkblad met de toastjes. Martha bekijkt fier haar toastjes. Dan kijkt ze op haar horloge.

Martha Tien uur! Klaar?

Jef (Verveeld) Jaja. Het is hier gelijk in het leger!

Martha Vooruit!

Er is een hevige ontploffing hoorbaar boven de keuken. De luchter slingert heen en weer en het plafond brokkelt naar beneden. Martha kijkt ontzet van haar geruïneerde toastjes naar het plafond.

41 – Kapel SBZ

Martha, Jef en Nicole wachten ingetogen in de kapel. Het lijkt of Bieke uitkijkt naar iemand. Allen zijn in het zwart gekleed. De wanden van de kapel zijn behangen met zwarte gordijnen.

Jef (Fluisterend) Is dit een kapel? Raar geval.

Martha Ssst!

De directeur en de 1e en 2e SOS-agent betreden de kapel. De directeur gaat naast Bieke staan en maakt een waardig handgebaar in de richting van de 2e SOS-agent die een gordijn opentrekt. De urnen met de as van Eugène en Arlette zijn zichtbaar.

Bieke trekt ongeduldig aan de jas van de directeur. De directeur doet of hij dit niet merkt en maakt een minzaam gebaar in de richting van de 2e SOS-agent. Deze gaat een urn vol met snoep halen achter een gordijn. De directeur overhandigt de urn aan Bieke. Bieke kijkt de directeur dankbaar aan en begint te snoepen.

Martha neemt Bieke de urn met snoep af.

De directeur legt vaderlijk zijn hand op het hoofd van Bieke.

Directeur (Tot Martha, fluisterend) Het is nog een kind. Laat maar.

De directeur plaats de urn met snoep opnieuw in de handen van Bieke. Bieke doet zich te goed aan de snoep.